

Ez kapitola 26.

[1] V jedenáctém roce, prvního dne měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, protože Týr o Jeruzalému říká: 'Ha, je rozbit, on, vrata národů, otevřel se mi vstříc, naplním se tím, co je v troskách'. [3] Proto praví Panovník Hospodin toto: Jsem proti tobě, Týre, přivedu na tebe mnohé pronárody, jako když moře přivádí svá vlnobití. [4] Zničí hradby Týru, zboří jeho věže; i prach z něho smetu, učiním jej holou skálou. [5] Staneš se místem v moři, kde se suší síť. Já jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina, lupem pronárodů se stane. [6] Jeho dcery, které jsou na poli, budou povražděny mečem. I poznají, že já jsem Hospodin." [7] Toto praví Panovník Hospodin: "He, od severu přivádím na Týr Nebúkadnesara, krále babylónského, krále králů, s koni, vozy a jezdci, a shromáždění početného lidu. [8] Tvé dcery na poli povraždím mečem. Zřídí proti tobě obléhací valy, navrší proti tobě násep, postaví proti tobě pavězy. [9] Beranem bude bušit do tvých hradeb, tvé věže rozmetá svou zbrojí. [10] Pokryje tě prach, zvířeny spoustou jeho koní, tvé hradby se budou otřásat rachotem jeho jízdy, kol a vozů, až vstoupí do tvých bran, jako se vstupuje do poraženého města. [11] Kopyta jeho koní zdušají všechny tvé ulice, tvůj lid povraždí mečem, posvátné sloupy tvé moci klesnou na zem. [12] Ukořistí tvé jmění, uloupí tvé zboží, zboří tvé hradby a rozmetají tvé skvělé domy; tvé kamení, dříví i prach svrhnou do vod. [13] Učiním přítrž hluku tvých písní, už se nebude rozléhat zvuk tvých citar. [14] Učiním tě holou skálou, budeš místem, kde se suší síť, nikdy už nebudeš vystaven, neboť já Hospodin jsem promluvil, je výrok Panovníka Hospodina." [15] Toto praví Panovník Hospodin o Týru: "Což se nebudou ostrovy otřásat rachotem tvého pádu a sténáním skolených při hrozném vraždění uprostřed tebe? [16] Ze svých trůnů sestoupí všechna knížata moře, sejmou své pláště, vysvlečou svá pestrá roucha, jejich šatem se stane třesení, posadí se na zem a budou se neustále třást úděsem nad tebou. [17] A začnou nad tebou pět žalozpěv: 'Jak jsi zmizelo z moří, ty město obydlené, vychvalované! Silné bylo na moři i se svými obyvateli, z nichž padal děs na všechny sídlící kolem. [18] Nyní, v den tvého pádu, se třesou ostrovy. Mořské ostrovy pojala hrůza nad tvým zánikem.'" [19] Toto praví Panovník Hospodin: "Učiním z tebe město ležící v troskách, stejné jako města dávno neobydlená, přivedu na tebe propastnou tůň, přikryje tě obrovské vodstvo. [20] Srazím tě s těmi, kdo sestupují do jámy, k lidu předvěkému, usadím tě v nejhlubších útrobach země jako odvěké trosky s těmi, kdo sestupují do jámy, a nebudeš už obýván. Tak se proslavím v zemi živých. [21] Dám tě za odstrašující příklad, zanikneš. Budou tě hledat, ale nikdy, navěky, tě nenajdou, je výrok Panovníka Hospodina."